

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208366
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614208366.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš ako opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, G. U., a otca: Ing. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. N. XXX/XX, F., zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom M. X, V., o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/58/2014-42 zo dňa 26. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 8P/58/2014-42 zo dňa 26.11.2014 zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/171/2006-19 zo dňa 13.11.2006, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP/4/2007-32 zo dňa 27.02.2007 v časti výživného na mal. V. Z. tak, že otec je povinný počnúc dňom 01.10.2014 platiť na výživu maloletej čiastku 160 eur mesačne, splatnú do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky. Zameškané výživné za čas od 01.10.2014 do 30.11.2014 vo výške 107,56 eur uložil otcovi maloletej zaplatiť jednorazovo v lehote do 28.02.2015. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V odôvodnení konštatoval, že matka maloletej sa domáhala zvýšenia výživného na maloletú od 01.10.2014 na sumu 250 eur mesačne z dôvodu, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov.

Okresný súd aplikujúc ust. § 78 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) dospel k záveru, že návrh matky je čiastočne dôvodný.

Konštatoval, že od poslednej zmeny výživného dňa 01.09.2006 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých osôb, ktorých sa existencia a plnenie vyživovacej povinnosti týka. Od posledného rozhodnutia o výživnom uplynula doba viac ako 8 rokov. Maloletá V. v tom čase navštevovala 4. ročník ZŠ, v súčasnosti je študentkou 2. ročníka strednej školy. Má vyššie výdavky na stravu, ošatenie a obuv, zabezpečenie hygieny, náklady spojené s plnením školských povinností súvisiacich s prípravou na výkon budúceho povolania. Tieto náklady sú u maloletej štandardné, len miernym spôsobom sú zvýšené jej nepriaznivým zdravotným stavom (alergia).

Matka maloletej bola v čase posledného rozhodovania o výživnom poberateľkou rodičovského príspevku 146,05 eur, v súčasnosti pracuje u zamestnávateľov D.I.SEVEN, a. s. a D.I.SEVEN Services, s. r. o. s priemerným čistým príjmom 96,13 eur mesačne. Poberá peňažný príspevok za opatrovanie svojej matky vo výške 208,18 eur, poberá rodinné prídavky na tri deti spolu v sume 72,51 eur. V čase posledného rozhodovania bol teda príjem matky 146,05 eur, teraz je 304,31 eur, čo predstavuje zvýšenie o 158,26 eur. Má 3 vyživovacie povinnosti.

Otec maloletej má 4 vyživovacie povinnosti, od posledného rozhodovania mu pribudla jedna vyživovacia povinnosť. Synovia otca F. a F. Y. majú bežné náklady na výživu primerané ich veku, mierne zvýšené

alergiou, rovnako ako V.. Otec a jeho partnerka financujú týmto deťom voľno-časovú športovú aktivitu čiastkou po 20 eur mesačne, keď na športový odev a obuv vynaložia na každého asi 15 eur. V čase posledného rozhodovania bol otec poberateľom príjmu vo výške 667,46 eur zo zamestnania, poberal príspevok na bývanie vo výške 5.500 Sk (182,56 eur). V súčasnosti je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 415,04 eur, čo predstavuje pokles jeho finančného príjmu o 252,42 eur. Otec sa však rozhodol dobrovoľne a slobodne odísť zo zamestnania profesionálneho vojaka napriek tomu, že v tom čase mal už 4 vyživovacie povinnosti. Z personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 890 zo dňa 10.02.2010, ktorým bol otec maloletej prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, otcom tvrdený dôvod skončenia služobného pomeru v podobe nepriaznivého zdravotného stavu nevyplýva. Svoju žiadosť o prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka odôvodnil tým, že profesia vojak nie je celoživotné povolanie a nemá záujem ďalej pracovať v ozbrojených silách. Otec sa teda bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, umožňujúceho dosiahnuť príjem postačujúci pre riadne plnenie vyživovacej povinnosti.

Súd preto návrhu matky vyhovel sčasti a zaviazal otca platením výživného čiastkou 160 eur mesačne. Otcovi tak do rozhodnutia súdu vznikol na výživnom dlh 107,56 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal otec maloletej prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci tomuto súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď svoje rozhodnutie odôvodňuje dôkazom - personálnym rozkazom, ktorý nebol na pojednávaní vykonaný, a teda otec sa k tomuto dôkazu nemohol vyjadriť. Súd postupom, ktorým nevykonal dôkaz na pojednávaní a potom sa o tento dôkaz, v podstate hlavný, opiera a zdôvodňuje ním svoje rozhodnutie, mu odňal ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Nemohol sa k tomuto dôkazu vyjadriť a eventuálne podať návrh na doplnenie dokazovania ohľadne skončenia jeho služobného pomeru.

Ďalej namietal, že súd neskúmal jeho objektívne schopnosti a možnosti zamestnať sa a na ten účel nevykonal ním navrhnuté dokazovanie, pričom o jeho návrhu na doplnenie dokazovania v rozpore s § 120 ods. 1 druhá veta O. s. p. vôbec nerozhodol. Súd nevykonal dostatočné dokazovanie ohľadne zmeny pomerov na jeho strane, pokiaľ ide o zníženie jeho príjmu, ale iba sa odvolal na listinný dôkaz použitý v inom konaní, ktorý na pojednávaní vôbec nevykonal.

V ďalšom namietal, že hoci naozaj došlo k podstatnej zmene pomerov u všetkých účastníkov konania, po dôkladnom zvážení týchto zmien v podstatných okolnostiach rozhodných pre zmenu rozhodnutia o výživnom, najmä vzájomných súvislostiach je nevyhnutné návrh matky zamietnuť. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby mal. V., súd zásadne žiadne dokazovanie nevykonal a iba konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom ubehla dlhšia doba. Iba uplynutie času ako takého však podľa neho nie je samo osebe okolnosťou rozhodujúcou pre posúdenie podstatných zmien pomerov.

Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že výživné je adekvátne nakoľko žiadala viac. Poukázala na to, že ak otec má na tréningy na futbal pre svojich synov a na ich výstroj, musí mať aj na dcéru. Otec maloletej má vysokú školu a keby chcel, tak by si prácu našiel. Nesúhlasí s tým, aby platil menej.

Kolíznym opatrovníkom v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Mal zato, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne. Zvýšenie výživného je v záujme maloletej, nakoľko u nej došlo k podstatnej zmene, hlavne tým, že nastúpila na strednú odbornú školu s čím sú spojené zvýšené výdavky.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. v celom rozsahu zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu spisu, dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej je dôvodné.

Podľa § 122 ods. 1 O. s. p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 123 O. s. p. účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Podľa § 125 O. s. p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 129 ods. 1 O. s. p. dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Dokazovaním súd zisťuje skutkový stav veci, z ktorého následne pri svojom rozhodnutí vychádza a hodnotí ho po právnej stránke. Dokazovanie súd vykonáva zásadne na pojednávaní, pokiaľ nie sú splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania. Dôkaz listinou sa v zmysle § 129 ods. 1 O. s. p. vykoná tak, že táto (alebo jej časť) sa na pojednávaní buď prečíta, alebo sa oboznámi jej obsah. Pod oboznámením obsahu listiny je treba rozumieť jej identifikáciu a oboznámenie účastníkov, prípadne ich zástupcov s tým, čo konkrétne táto listina obsahuje. Osobitný dôraz musí pritom súd kladť na zachytenie tejto skutočnosti (vykonanie listinného dôkazu) do zápisnice o pojednávaní tak, aby bolo zrejmé, ktoré konkrétne listinné dôkazy a akým spôsobom boli na danom pojednávaní vykonané.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že od posledného rozhodovania o výživnom na mal. V. došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania. Pokiaľ ide o možnosti a schopnosti otca, súd vychádzal z toho, že otec maloletej sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania vychádzajúc z personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu č. 890 zo dňa 10.02.2010, ktorým bol otec maloletej prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Zo zápisnice z pojednávania však nevyplýva, že by súd uvedený listinný dôkaz na pojednávaní v súlade s § 129 O. s. p. aj vykonal a že by mali účastníci konania možnosť sa k tomuto dôkazu vyjadriť.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 26.11.2014 vyplýva, že predmetný personálny rozkaz predložil na pojednávaní právny zástupca otca spolu s vyjadrením k návrhu. Sudkyňa uvedenú skutočnosť skonštatovala s tým, že písomné vyjadrenie sa zakladá ako č. I. 11 súdneho spisu a prílohy sa zakladajú ako č. I. 13-25 súdneho spisu. Zo zápisnice však nevyplýva, že by súd uvedené dôkazy aj oboznámil postupom podľa § 129 O. s. p. Ak tak okresný súd urobil, čo však otec maloletej v odvolaní popiera, mal uvedenú skutočnosť zaznamenať v zápisnici a ak tak neurobil, nemožno vykonanie týchto dôkazov považovať za riadne uskutočnené. Napriek tomu však okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedený listinný dôkaz uviedol (a to nielen v rozsahu, ktorý vyplýva z odôvodnenia rozhodnutí vo veciach sp. zn. 4P/99/2010 zo dňa 03.09.2010 a sp. zn. 3P/171/2006-19 zo dňa 27.02.2007, ktorých výrokovú časť a odôvodnenie, resp. časť odôvodnenia súd oboznámil) a na skutkových zisteniach z tohto dôkazu vyplývajúcich založil svoje rozhodnutie. Táto nedôslednosť v postupe okresného súdu má potom za následok, že nebolo možné považovať vykonanie všetkých dôkazov za riadne uskutočnené a odvolací súd následne nemohol konštatovať ani to, že odvolateľovi takýmto postupom súdu bolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd sa dostatočne neriadil ani ustanovením § 78 ods. 1 zákona o rodine, v zmysle ktorého možno dohody a súdne rozhodnutia o výživnom zmeniť len ak sa menia pomery. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že tento pri posudzovaní zmeny pomerov vychádzal z pomerov, ktoré tu boli v čase vydania rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/171/2006-19 zo dňa 13.11.2006. I keď

je nesporné, že ide o posledné rozhodnutie, ktorým bola priamo určená výška výživného na mal. V., z obsahu spisu (i napadnutého rozsudku) je zrejmé, že nešlo o posledné rozhodnutie, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o výživnom na maloletú. Týmto konaním bolo konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4P/99/2010, v ktorom súd zamietol návrh matky maloletej na zvýšenie výživného a návrh otca na jeho zníženie, a to potom čo dospel k záveru, že od času kedy bolo naposledy určené výživné na maloletú (v konaní sp. zn. 3P/171/2006) do času rozhodovania nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu súdneho rozhodnutia o výške výživného. Súd pritom v danom konaní prihliadal už aj na skutočnosť, že odporca ukončil služobný pomer profesionálneho vojaka zo subjektívnych dôvodov. I keď návrh na zmenu výživného bol v konaní sp. zn. 4P/99/2010 zamietnutý, a teda vo výroku predmetného rozhodnutia nebola uvedená výška výživného, išlo nesporne o rozhodnutie o výživnom. Je teda zrejmé, že práve toto rozhodnutie je posledným rozhodnutím o výživnom, v ktorom súd skúmal a hodnotil, či od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/171/2006-19 zo dňa 13.11.2006, do času vydania rozhodnutia vo veci 4P/99/2010 došlo k zmene pomerov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že postupom okresného súdu došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, keď rozhodnutie okresného súdu zároveň vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní okresný súd opätovne vypočuje účastníkov konania, zistí ich aktuálne osobné, majetkové, zárobné pomery, ako aj vykoná dokazovanie listinnými dôkazmi v súlade s ust. § 129 ods. 1 O. s. p. a vo veci opätovne rozhodne, skúmajúc či od posledného rozhodovania o výživnom došlo k zmene pomerov účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zmenu výživného. Vzhľadom na to, že z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletej platí aj výživné na mal. U. Z., vo vzťahu ku ktorému sa však viedlo konanie o zapretie otcovstva, bude potrebné zároveň zistiť aj stav tohto konania, ktorého výsledok môže mať vplyv na posúdenie majetkových pomerov a možností a schopností otca maloletej plniť si vyživovaciu povinnosť. V novom rozhodnutí okresný súd opätovne rozhodne o trovách prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.